

3. pôstna nedel'a, 20.3.2022

Pondelok	21/3	Senné	18.00	zdr.B. Janka Ondová s rod. (Ž.S.)
Féria		Jastrabie	17.00	+Jozef Dankovčík a +z rodiny
Utorok	22/3	Senné	18.00	+Milan Jusko
Féria		Palín	17.00	zdr.B.p.Zuzana Lukčová(p.Zvodárová)
Streda	23/3	Senné	7.30	+Ján Macko
Féria				
Štvrtok	24/3	Senné	7.30	+Anna Halasová rod.Marcinčáková
Féria				
Piatok	25/3	Senné	18.00	+Vladimír Pavlík
Zvestovanie Pána		Jastrabie	17.00	+Marián str. a Marián ml. Laškodyoví
neprikázaný sviatok		Palín	16.00	zdr.B.p.Kristián a Sofia
Sobota	26/3	Senné	7.30	+Ján Bali Hudák
Féria		Jastrabie	8.30	zdr.B.p. Jozef Mráz s rodinou
Nedel'a	27/3	Senné	10.30	zdr.B.p. Marcela Farkašová s rod.
4. pôstna nedel'a		Jastrabie	9.15	zdr.B.p.Branislav Mesaroš
		Palín	8.00	zdr.B.p.Zuzana s rod.(Čelovská)

Oznamy

Krížové cesty: **Senné** v piatok o 18.00 a potom sv.omša a v nedel'u o 15.00 korunka, krížová cesta a pôstne zamyslenie. **Palín** v piatok o 15.00 hod.v nedel'u 13.15; **Jastrabie** v piatok o 16.30 hod. a v nedel'u o 14.00 hod.

Milodary na kostol: zvonček 13.3.2022: Senné 72.79, Jastrabie 50.20, Palín 49.90. Na kostol Jastrabie: 50€ Mária Mrázová č.108. **Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!**

- na budúci týždeň sa v noci z 26. na 27. marca mení čas. O 2.hodine posúvame hodinu na 3.hodinu letného času.

- Drahí bratia kňazi, **Svätý Otec František zasväťí Rusko a Ukrajinu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie 25. marca 2022 o 17:00** v Bazilike svätého Petra. V rovnaký deň, ten istý akt vykoná vo Fatime pápežský almužník kardinál Konrad Krajewski ako vyslanec Svätého Otca. Prosím vás, aby ste oddnes zvlášť pozvali veriacich k modlitbe ruženca, ako to žiadala Panna Mária vo Fatime, vzývali ju prosbami k Fatimskej Panne Márii a v prílohe nájdete aj modlitbu zasvätenia Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Pridajme aj modlitbu na úmysel Svätého Otca. Niektorí z vás azda stihli aj začiatok deviatnika k tejto udalosti. Košickú arcidiecézu sme zasvätili Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie pri 100.výročí zjavenia vo Fatime. Spolu vo farnostiach sa však pripravujeme na tento významný akt, pre ktorý sa rozhodol pápež František. Mons. Bernard Bober, arcibiskup - metropolita.

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 13/2022

1. téma prípravy na X. Svetové stretnutie rodín v Ríme

Povolanie a rodina

Bratia a sestry, v dnešnom príhovore chceme spoločne uvažovať nad tajomstvom božieho povolania. Slovo povolanie pochádza z latinského slovesa „vocare“, čo znamená volať. Jeden skutočný príbeh, ešte z čias predchádzajúceho režimu, hovorí o Petrovi, ktorý sa vybral stavať „bajkalsko-amurskú magistrálu“. Podľa informácii, ktoré dostal, malo sa tam dať dobre zarobiť. Po príchode na určené miesto však zažíva on, no i mnohí iní, ktorí tam prišli s podobným zámerom, veľké sklamanie. Žiadne vyhliadky na prácu, žiaden veľký zárobok či lepšie životné podmienky. Po niekoľkých dňoch sa minuli peniaze, ktorí mal našetrené, a čo ďalej? Jeden deň sa stretli viacerí chlapi s podobným osudom a dohodli sa, že vykradnú v noci potraviny, aby mali aspoň čo jesť. Peter odchádzal z tohto stretnutia smutný, nikdy v živote nekradol, ani nemal žiadne problémy so zákonom. Kládol si otázku: „Ako to dopadne?“ Kráčajúc po chodníku zrazu počul svoje meno. „Peter!“ To sa mi muselo len zdať, pomyslel si, a kráčal ďalej. No o chvíľu opäť počuje svoje meno. „Peter!“ Kto by ma tu stovky kilometrov od domova poznal, povedal si, a opäť toto volanie ignoroval. Keď počul svoje meno tretíkrát, zastal, otočil sa a na svoje prekvapenie uvidel pri krajnici známeho zo Slovenska. Ten ho pozval do svojho domu, vybavil mu prácu, slušné bývanie a Petrovi sa od toho dňa začalo dariť. No Peter ešte dlhý čas uvažoval nad tým, čo by sa stalo, ako by žil, keby sa ani na tretíkrát po volaní svojho mena neotočil? Tento príklad je ukážkou toho, aký proces nastane pri povolaní: najprv počujeme oslovenie, zastavíme sa, otočíme smer a nasledujeme toho, kto nás volá. Preto povolanie v striktnom význame slova je niečo, čo skôr objavíme, a nie čo si vyberáme. Objaviť ho znamená veľmi pozorne počúvať. Pán Boh z času na čas niekoho povoláva, aby vykonal jeho prácu. Stvoriteľ všetkých vecí pozná meno každého z nás. Vie presne, lepšie ako my sami, čo je v nás, pretože on to do nás vložil a jeho zámerom bolo, aby sme my s tým niečo urobili – niečo, čo zapadá do božích plánov. Aj keď o tom takto vždy nerozmýšľame, každému z nás bolo dané povolanie Bohom. A tí šťastnejší ho našli. Martin Buber hovorí: „Žiť znamená byť povolaný.“ Prvým povolaním pre nás je povolanie k životu. Toto povolanie sa zrodilo z lásky našich rodičov a z lásky a z Božej lásky. A aj keby sme neboli chcení vlastnými rodičmi, Boh nás vždy chcel, inak by som tu neboli. Miloval nás a vyvolil si nás ešte pred stvorením sveta, aby sme boli svätí a nepoškvrnení v láske. Preto každého človeka povoláva stať sa prostredníctvom sviatosti krstu jeho dieťaťom. Je známe, že matka sv. Jána XXIII, sa rozhodla, že ani jedno z jej trinástich detí neprežije čo i len jediný deň bez toho, aby bolo pokrstené, aby bolo božím dieťaťom. Preto keď sa narodil budúci pápež Ján, o jedenástej v noci poslala niekoho z rodiny, aby kňaza ich farnosti vytiahol z postele a hoci budúci pápež bol len 45 minút na svete, dala ho pokrstiť. Medzi pokrstenými sú niektorí volaní darovať svoj život Bohu cez kňazské alebo rehoľné zasvätenie, iní sú pozvaní žiť s Pánom skrze sviatosť manželstva. Sviatosťou manželstva manželia odpovedajú na volanie, ktorým sa Boh na nich obrátil vo chvíli, keď rozpoznali, že si chcú navzájom navždy patriť. Hoci je manželstvo prirodzeným zväzkom medzi mužom a ženou a neraz ho vnímame ako čosi „normálne“ a „bežné“, pre pokrstených, ktorí platne uzatvorili manželstvo pred

Bohom a Cirkvou je láska medzi mužom a ženou posvätená Kristovým Duchom, čím sa manželstvo stáva nielen prirodzeným, ale aj nadprirodzeným zväzkom – čiže sviatosťou. Ako každá sviatosť, aj sviatosť manželstva je viditeľným a účinným znakom neviditeľnej skutočnosti. Kresťanskí manželia sú viditeľným znamením tej lásky, akou Ježiš miluje svoju nevestu Cirkev. A to je niečo veľké, nie niečo „bežné“ a „normálne“. V kresťanskom manželstve sa prirodzená láska muža a ženy premieňa na lásku nadprirodzenú. Manželia majú takto účasť na tej láske, ktorú má Kristus k Cirkvi. Ako vidíme, Boh cez manželstvo povoláva muža a ženu k veľkému životu, pretože sa sám stáva neodmysliteľnou súčasťou ich života. Povoláva ich milovať sa tak, ako Kristus miluje ich. A takto ich povoláva vzájomne sa posväcovať, posväcovať aj svoju rodinu, deti, blížnych, svoje okolie, Cirkev i svet. Manželský život je teda povolaním žiť svätosť uprostred každodennosti. Svet si zvykol pozeráť na lásku len ako na niečo pocitové, emocionálne, plné romantiky. Ale láska je predovšetkým dar osoby, o ktorý je potrebné sa starať s najväčšou zodpovednosťou. A preto sa láska ako dar stáva aj povolaním, ktoré je náročné. Každý milujúci manžel, manželka, rodič, kňaz či zasvätená osoba vedia, že láska je niečo krásne a preto aj náročné. Láske, je potrebné sa učiť. Je potrebné do nej dorastať. Láska je totiž niečo také veľké, že nás prerastá, prerastá náš egoizmus, prerastá našu zamilovanosť do seba samých, prekračuje hranice nášho strachu o seba. Nenecháva nás pohodlnými, ale nás vyvádza z nás samých a povoláva nás úplne sa odovzdať milovanej osobe. Každý z nás musí po celý život do tejto lásky s námahou dorastať, a to bez Kristovej milosti nedokáže. Nedostatok odvahy urobiť niečo, nedostatok síl odpustiť a zmieriť sa, nedostatok vytrvalosti zotrvať v povolaní je často od začiatku až do konca len nedostatkom lásky. „Každý znáša blížneho v takej miere, ako ho miluje. Keď sa milujete, tak sa znášate, keď prestávate milovať, prestávate si rozumieť.“ Manželstvo, zasvätený život, kňazstvo: každé skutočné povolanie sa začína stretnutím s Ježišom, stretnutím s Láskou. Keď Ján Krstiteľ ukázal na Ježiša: „Hľa, baránok Boží!“, dvaja z jeho učeníkov odišli za Ježišom. Sú plní očakávania, v ich srdci začína horieť túžba po Kristovi. Keď ich však Ježiš zbadal, otočil sa k nim a opýtal sa ich: „Čo hľadáte, čo chcete?“ Táto otázka, tieto slová sú prvými slovami, ktoré Ježiš povedal v Jánovom evanjeliu. Otázka: „Čo chcete?“ je základnou otázkou, ktorú dáva Ježiš každému, kto sa cíti byť povolaný, a kto ho chce nasledovať v kňazstve, v rehoľnom živote, manželstve alebo v iných oblastiach života. „Čo hľadáte, čo očakávate?“ Ježiš sa pýta na motívy, pretože práve tie dávajú nášmu konaniu zmysel a hodnotu. Najst' skutočný motív je veľmi dôležitý, pretože, hoci si myslíme, že hľadáme Ježiša, lásku, v skutočnosti možno hľadáme seba a svoje záujmy. Ľahko sa totiž môže stať, že si povolanie pomýlime s kariérou. Zjednodušene povedané: kariéra je niečo, čo robím pre seba, no povolanie je niečo, čo robím pre Boha, ktorý ma k tomu volá. Kariéru si vyberáme sami, ale povolanie prijímame. Kariéra sľubuje postavenie, peniaze alebo moc. Povolanie vo všeobecnosti sľubuje ťažkosti, ba dokonca utrpenie, no zároveň aj príležitosť byť použitý Bohom. Kariéra je o pohybe nahor, povolanie väčšinou vedie smerom dole, do hĺbky, vedie k službe lásky voči Bohu a blížnym. Je možné zmeniť prácu v Cirkvi na kariéru, ktorá je o postupe a úspechoch. No takisto je možné urobiť z podnikania povolanie, ak je úprimne vykonávané ako služba Bohu a ľuďom. „V duchovnom živote nejde v prvom rade o to, aby sme Ježišovi odovzdávali plody svojej práce, ako skôr o to, aby sme mu odovzdali celý svoj život, svoje srdce.“ Darmo by manžel nosil manželke z práce tisíce, keby jej nepatrilo jeho srdce, keby jeho srdce patrilo niečomu alebo niekomu inému. Manželka by to určite vycítila, cítila by, že sa jej manžel odcudzil, že jej nepatrí, a nebola by šťastná, hoci by mali veľký dom a boli zabezpečení. Darmo by kňaz robil pastoračnú činnosť, keby jeho srdce nepatrilo Pánovi a jeho Cirkvi. V tej chvíli stráca svoju totožnosť, svoju identitu, jeho slová strácajú silu. „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma, hovoria Emauzskí učeníci. Povolanie je otázkou srdca, ktoré nie je len miestom emócií a citov, ale aj miestom poznávania, zodpovedného

rozhodovania sa a slobodného konania. Tam, kde nie je srdce, všetko to, čo človek robí je poznačené strachom, hnevom, ponižovaním, pýchou, formalizmom. Naše povolanie, modlitba, sviatosť, manželstvo, kňazstvo, celý náš duchovný život podliehajú rozkladu, zomierajú, stávajú sa nezaujímavé a nudné, ak v nich nie je srdce. Keď pohania pozerali na prvých kresťanov nepovedali o nich: „Pozrite akí sú vysokí, svalnatí, bohatí, či dobre oblečení.“ Oni povedali: „Pozrite, ako sa milujú!“ Ich vzájomné vzťahy ich charakterizovali najlepšie. Podľa nich ich poznali. A to by mala byť charakteristika i dnešných kresťanov, povolaných do služby Bohu, aby o nás navzájom, ale aj o mne a Bohu mohli povedať: „Pozrite ako sa milujú!“ Lebo naplnením každého povolania je láska. **Otázky na zamyslenie:** a) Pýtali sme sa v mladosti, k čomu nás Pán Boh povoláva? b) Vedeli sme, že vstúpiť do manželstva znamená tiež odpovedať na Božie volanie? c) Aké motívy ma viedli a vedú žiť svoje povolanie? d) V čom vidím cieľ svojho povolania?

Zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie

Fatimská Panna Mária, Matka Božia, útočisko hriešnikov a Matka Božieho milosrdenstva; zasnúvam sa tvojmu Nepoškvrnenému Srdcu so všetkým, čo som a čo mám. Prostredníctvom tvojho Nepoškvrneného Srdca sa chcem úplne obetovať tvojmu najmilšiemu Synovi Ježišovi Kristovi na službu jeho Cirkvi a za spásu hriešnikov. Dobrá Matka, prijmi ma pod svoju materinskú ochranu takého, aký som, a urob ma takým, akého ma ty chceš mať. Zachráň ma od všetkých nebezpečenstiev. Pomáhaj mi premáhať všetky pokušenia, ktoré na mňa doliehajú, aby som si zachoval čistotu duše i tela. Nech je tvoje Nepoškvrnené Srdce mojim útočiskom a cestou, ktorá ma vedie k Bohu. Chcem žiť s tebou a s tvojou pomocou chcem plniť všetky svoje záväzky, ktoré som prijal v krste. Vypros mi milosť, aby som sa z lásky k Ježišovi často modlil a obetoval za obrátenie hriešnikov a na uzmiernenie za hriechy proti tvojmu Nepoškvrnenému Srdcu. V spojení s tebou chcem žiť v oddanosti Najsvätejšej Trojici. Verím jej, klaniam sa jej a milujem ju. Amen.

Prosby k Fatimskej Panne Márii

Fatimská Panna Mária, oroduj za našu drahú vlasť.
Fatimská Panna Mária, vyprosuj svätosť našim kňazom.
Fatimská Panna Mária, prosíme o horlivosť pre kresťanov.
Fatimská Panna Mária, sprevádzaj a inšpiruj tých, čo nám vládnu.
Fatimská Panna Mária, vyprosuj zdravie tým, čo ti dôverujú.
Fatimská Panna Mária, pomáhaj tým, čo k tebe volajú o pomoc.
Fatimská Panna Mária, oslobod' nás od všetkých nebezpečenstiev.
Fatimská Panna Mária, pomáhaj nám premáhať pokušenia.
Fatimská Panna Mária, dožič nám, o čo ťa s láskou prosíme.
Fatimská Panna Mária, pomôž našim drahým.
Fatimská Panna Mária, prived' na správnu cestu našich blúdiacich bratov a sestry.
Fatimská Panna Mária, urob nás čestnými ľuďmi a príkladnými kresťanmi.
Fatimská Panna Mária, urob nás čistými a svätými ľuďmi.
Fatimská Panna Mária, uchráň nás od nebezpečenstva nacizmu, komunizmu a terorizmu.
Fatimská Panna Mária, prived' nás k našej prvotnej horlivosti.
Fatimská Panna Mária, vypros pre nás odpustenie mnohých hriechov a urážok.
Fatimská Panna Mária, prived' nás k nasledovaniu tvojho božského Syna.
Fatimská Panna Mária, vypros dar pokoja pre celý svet.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil); Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné. Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.